

РЕШЕНИЕ

№ 15769

гр. София, 09.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав, в
публично заседание на 05.05.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **2195** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано по жалба от Р. С. Д. и М. И. К., и двете от [населено място], чрез адв. В. Й. от САК срещу Заповед № РИС25-РД48-18/04.02.2025г. на В. Кмета на район „Искър“ и Заповед № РИС25-РД48-20/04.02.2025г. на В. Кмета на район „Искър“ СО, с която е отменена заповед № 77-р-2 от 23.01.2001г. на Кмета на район „Искър“ за настаняване в общинско жилище и е прекратено наемното правоотношение относно общинско жилище, находящо се в [населено място],[жк], [жилищен адрес] състоящо се от стая, дневна, кухня и обслужващи помещения, актувано с АЧОС № 220/21.08.1998г.

С жалбата се моли за отмяна на заповедите, като се твърди наличие на съществени процесуални нарушения в процедурата по издаването им и противоречие с материалния закон.

Сочат, че на 10.02.2025г. са установили посочените заповеди като залепени на входната врата на апартамента. В първата заповед, адресирана до Р. Д., е посочен мотив, че същата се е разпоредила с идеални части от наследствен имот, находящ се в [населено място], район „К. село“, [жилищен адрес]. В другата заповед, адресирана до М. К. се сочи, че същата има регистрация по настоящ адрес в [населено място],[жк], [жилищен адрес]0.

Сочат, че втората жалбоподателка има дете Е. К. Я., която е ученичка във втори клас и учи в 144 СУ „Народни будители“, поради което е била необходима регистрацията по настоящ адрес в район „М.“, тъй като на установения адрес живее бащата на детето.

Сочат, че в общинския апартамент, който е предмет на заповедта живеят първата жалбоподателка, втората М. К. с детето Е. Я. и втората дъщеря на Р. Д., посочена в настанителната заповед М. Г..

С Определение №7097/28.02.2025г. съдът е разделил производството, като за предмет на

делото е определил Заповед № РИС25-РД-48-18/04.02.2025г. на В. Кмета на район „Искър“ СО и е спрял изпълнението на заповедта до разрешаване на спора с окончателен съдебен акт. Определението е влязло в сила на 13.03.2025г.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателката не се явява и не изпраща представител.

Ответникът не изпраща представител и не ангажира становище по спора.

Заинтересованата страна М. К. не се явява и не взема становище.

Съдът, на база данните по делото, становищата на страните и въз основа на закона, намира следното:

Жалбата е допустима за разглеждане, като подадена от правнолегитимирано лице, чиито права са засегнати неблагоприятно от акта и в срок.

Разгледана по същество, жалбата се явява основателна, предвид следното:

Р. Д. е настанена в общинското жилище, предмет на делото, със Заповед № 77-Р-2/23.01.2001г. на Кмета на район „Искър“ СО заедно с членовете на семейството Е. К., М. К. и М. Г.. Не е спорно, че се касае за общинско жилище, актувано с АЧОС № 220 /21.08.1998г., находящо се в[жк], [жилищен адрес] ут.1, ап. 74 с площ от 68.04 кв.м. Сключен е договор за наем от 15.07.2005г.

Извършена е проверка, обективизирана в протокол № 18/28.01.2025г. от Комисия, назначена със Заповед № РИС24-РД91-213/30.12.2024г. Сочи се, че при направена служебна справка чрез отдалечен достъп чрез Regix от отдел УОСТД в Агенция по вписванията е установено, че Р. Д. се е разпоредила с идеални части в жилище в [населено място],[жк]. Поради това е предложено прекратяване на наемното правоотношение. Правното основание е определено по чл. 46, ал.1, т. 7 и ал.2 от ЗОС и чл. 33, ал.1, т.6 във връзка с чл. 5, ал.2, т.5 от Наредбата за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на СО / Наредбата/.

Съставени са два протокола, съответно №1/04.02.2025г. и №2 от 10.02.2025г. от служители на районната администрация за посещение на адреса и неустановяване на адресата за връчване.

При тези фактически установявания, от правна страна съдът приема следното:

В тежест на органа е да представи доказателства за компетентността си. Заповедта е издадена от ВрИД Кмета на Район „Искър“ СО без предоставени доказателства за компетентност и без посочена заповед за делегация или заместване, което я прави нищожна.

Същата е издадена в нарушение на административнопроизводствените правила и материалния закон. Мотивите на заповедта не се установяват в хода на производството, като липсват доказателства за твърдяното разпореждане с идеални части, което обстоятелство е станало повод за издаване на заповедта и е в доказателствена тежест на ответника.

Няма данни образуване на производството, както и за уведомяване на адресата на заповедта по реда на чл. 26 от АПК. При образуване на производство по издаване на административен акт, органът е длъжен да уведоми заинтересованите лица, както и да им предостави право да вземат становище и да направят възражения с представяне на съответни доказателства. В процесния случай не се и твърди това да е сторено, а е пристъпено директно към издаване на заповедта, връчена чрез залепване. Остава неизяснено защо служители на администрацията са правили опити за лично връчване на адреса, вместо изпращането ѝ по пощата със съответните отбелязвания.

Недоказано остава основното обстоятелство, мотивирало ответника да издаде заповедта – наличие на разпоредителна сделка, поради което няма данни и кога е реализирана същата. Нещо повече, дори да се докаже подобно обстоятелство, то според описаното в самата заповед, последното не е предпоставка за прекратяване на наемното правоотношение. Органът се позовава на отпаднало основание за право на наемно правоотношение по смисъла на чл. 5, ал.2, т.5 от

Наредбата, която предвижда, че условие за придобиване на настанително право имат лицата, които не са прехвърляли имоти по т. 2, 3 или 4 на други лица през последните десет години, с изключение на прекратяване на съсобственост, прехвърляне на идеални части на трето лице или дарение в полза на Столична община. Следователно, дори да се установи, че въпросното прехвърляне на идеални части е в рамките на 10 години, то последното не води до отпадане на правата на лицето, поради отпадане на условията за настаняване, тъй като разпореждането с идеални части е допустимо и не влече като последица отпадане на настанителни права.

Не на последно място, АССГ е имал многократна възможност и е давал пояснения в решенията си, че органът няма правомощия да отменя настанителни заповеди, които са влезли в сила. Същият разполага с правомощие по чл. 99 и следващи от АПК, предписващи право на възобновяване на производството, каквито данни няма в процесния случай. При условие, че са налице предпоставки за прекратяване на наемното правоотношение, издаване на заповед с такъв диспозитив е достатъчен за да настъпят последиците по същото, без да е нужно заповедта за настаняване да бъде нарочно отменяна.

Поради изложеното, съдът намира, че следва да прогласи нищожността на заповедта в нейната цялост – поради липса на материално право за отмяна на влязъл в сила акт в първата ѝ част, както и поради недоказана компетентност за целия акт.

Воден от горното, съдът

ПРОГЛАСЯВА нищожността на Заповед № РИС25-РД48-18/04.02.2025г. на В. Кмета на район „Искър“ СО.

Решението подлежи на оспорване пред ВАС в 14-дневен срок от връчването му на страните.

Преписи от решението да се връчат на страните.

СЪДИЯ